

A Fővárosi Ítéltábla dr. Varga István ügyvéd (címe.) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe.) I. rendű felperes és II.rendű felperes neve Kft. (II.rendű felperes címe.) II. rendű felperes - a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Nehéz-Posony Márton) által képviselt I.rendű alperes neve Zrt. (I.rendű alperes címe.) I. rendű alperes, a Litresits Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Litresits András) által képviselt II.rendű alperes neve Bt. (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperes, a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Nehéz-Posony Márton) által képviselt III.rendű alperes neve Kft. (III.rendű alperes címe.) III. rendű alperes, dr. Dénes Bertold ügyvéd (címe) által képviselt IV.rendű alperes neve Zrt. (IV.rendű alperes címe.) IV. rendű alperes, a Tóth Péter Bence Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Tóth Péter) által képviselt V.rendű alperes neve Kft. (V.rendű alperes címe.) V. rendű alperes, a Stubenvoll Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Stubenvoll Zsolt) által képviselt VII.rendű alperes neve Zrt. (VII.rendű alperes címe.) VII. rendű alperes, a Németh és Palatics Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Palatics Edit) által képviselt VIII.rendű alperes neve Zrt. (VIII.rendű alperes címe) VIII. rendű alperes, dr. Jurida Petra Natália ügyvéd (címe.) által képviselt IX.rendű alperes neve Kft. (IX.rendű alperes címe.) IX. rendű alperes ellen - amely perbe a személyesen eljáró alperesi beavatkozó neve (alperesi beavatkozó címe.) II. rendű alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. május 17. napján meghozott 36.P.23.503/2017/28. számú - 36. sorszám alatt kijavított - ítélete ellen a II. rendű alperes részéről 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja, az I. rendű felperes keresetét a II. rendű alperes vonatkozásában teljes egészében elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 20.000 (húszezer) forint+áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 54.000 (ötvennégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint az I. rendű felperes érdekeltségébe tartozó, a nevét viselő II. rendű felperes üzemeltetésében áll a Budai Várban található ... Hotel, amely a Budavári Önkormányzat tulajdonában álló műemlék épület.

Az I. rendű alperes üzemeltetésében álló ...hu internetes hírportál korábban cikksorozatot közölt a ... cégcsoport által üzemeltetett ugyancsak a Budavári Önkormányzat tulajdonában álló ingatlanokkal kapcsolatosan. Az önkormányzattól kikért közérdekű adatokból ismertté vált, hogy a hotel szobái az önkormányzati nyilvántartásban továbbra is bérlakások, azokért a II. rendű felperes 16.400 forint és 46.077 forint közötti összegű bérleti díjat fizet az önkormányzatnak. A szobákat ugyanakkor napi 124 euró és 290 euró összegért adják ki.

A ...hu internetes hírportál 2017. augusztus 8-án „Extrém árrés: ... 23 ezerért bérlő az ingatlant, amivel havi 2.6 milliót kereshet” címmel megjelent cikkben adott hírt arról, hogy a II. rendű felperes az önkormányzatnak fizetett bérleti díj sokszorosáért hasznosítja az ingatlant. Többek között úgy fogalmazott „a ...-csoport összesen csak havi 126 ezer forintot fizet azokért az önkormányzati lakásokért, ahol a luxusapartmanokat kialakították.”

Részletezte, hogy a különböző paraméterekkel rendelkező egyes szobákban milyen összegekért lehet eltölteni egy éjszakát, azt összevetette az azokért az önkormányzatnak fizetett bérleti díjjal, azt a következtetést vonta le, hogy a különbség akár 114-szeres is lehet. Az alperesi sajtószerző az I. rendű felperest is megkereste az ügygel kapcsolatosan, de választ nem kapott, ezért a cikket közzétette. A megjelenést követő napon a ... Group kommunikációját lebonyolító munkatárstól érkezett levelet is ismertette, amely arra helyezte a hangsúlyt, hogy a közvagyonba tartozó épületet magánvagyonból újították fel. A felújítás előtti állapotokról fényképeket is küldött, melynek egyikét az I. rendű alperes ugyancsak bemutatta frissített cikkében.

Az I. rendű alperes írása nyomán a II-IX. rendű alperesek üzemeltetésében álló egyéb hírportálok is beszámoltak a ... Hotel szobáival kapcsolatos eseményekről. A II. rendű alperes üzemeltetésében megjelenő ...hu hírportálon „Mindenki jegyezze meg ennek az embernek a nevét, ma ő a leghitványabb Magyarországon” címmel jelent meg Alperesi beavatkozó írása. E szerint „[a] név, amit meg kell jegyezni és nem elfelejteni, mit tett, nehogy a múlt homálya elfedhesse visszaéléseit akkor, amikor azokról számot kell adni: ...” A ...hu cikkében szereplő adatokat és számításokat figyelembe véve próbált utána járni „hogyan lehet Magyarországon sikeres vállalkozást vezetni.” Ezen cikk részleteit ismertette és írását azzal zárta „[h]át így...”

A felperesek keresetükben a ...hu, a ...hu, az ...hu, az ...hu, a ...hu, az ...hu, a ...hu, valamint ahu internetes portálokon 2017. augusztus 8. és 9. napján megjelent írásokkal összefüggésben kérték annak megállapítását, hogy az alperesek megsértették a jóhírnevüket, mert valótlanul, a valóságot hamis színben feltüntetve közzétették a hotel szobáinak értékesítési árait és azok bérletéért az önkormányzatnak fizetendő bérleti díjakat. Nem tulajdonítottak jelentőséget annak, hogy az önkormányzatnak fizetendő bérleti díjat arra is tekintettel állapították meg, hogy gyakorlatilag lakhatatlan szobákat újítottak fel saját vagyonukból luxus kivitelben. Kérték, hogy a bíróság az alpereseket a további jogsértéstől tiltsa el, továbbá sérelemdíj és a kamatok megfizetésére is kötelezze az alpereseket.

Az I. rendű felperes a II. rendű alperessel szemben kérte annak megállapítását is, hogy a II. rendű alperes megsértette az I. rendű felperes becsületét azzal a kijelentéssel, hogy „ma ő a leghitványabb Magyarországon,” továbbá, hogy „a név, amit meg kell jegyezni és nem elfelejteni mit tett, nehogy a múlt homálya elfedhesse a visszaéléseit akkor, amikor azokról számot kell adni:” Emiatt

100.000 forint sérelemdíj és kamatai megfizetésére tartott igényt amellelt, hogy az alperest tiltsa el a további jogsértéstől és kötelezze a jogsértés abbahagyására.

Arra hivatkozott, hogy a sérelmezett kifejezések olyan túlzásokat tartalmaznak melyek becsületsértők.

Az I. rendű, valamint a III.-IX. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték.

A perben a II. rendű alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő, az érdekében beavatkozó Alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a cikk szerzőjeként a ...hu internetes portál által leírtak alapján az I. rendű felperesről kialakított véleményét közölte, ami ugyan negatív („leghitványabb”), de azt az I. rendű felperes közszereplőként köteles elviselni. A másik mondat nem alkalmas a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, mivel a ... információi alapján fejezte ki véleményét róla, másrészt az állítás a köz érdekében, illetőleg a közérdek védelmében történt. Az, hogy valaki a köz kárára anyagi előnyben részesül, mások kárára gazdagszik minősíthető leggyalázatosabb dolognak. Kérte, hogy a bíróság a valóság bizonyítására adjon lehetőséget.

Az elsőfokú bíróság a keresetet túlnyomó részben elutasította. A II. rendű alperes vonatkozásában azonban megállapította, hogy megsértette az I. rendű felperes becsületét azzal, hogy a 2017. augusztus 8. napjának a ...hu oldalon megjelent cikkben az I. rendű felperesre azokat a kijelentéseket tette, hogy „ma ő a leghitványabb Magyarországon,” továbbá „A név, amit meg kell jegyezni és nem elfelejteni, mit tett, nehogy a múlt homálya elfedhesse visszaéléseit akkor, amikor azokról számot kell adni:”

A további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 100.000 forint sérelemdíjat és annak 2017. augusztus 9-től a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát. A le nem rótt illeték tekintetében úgy határozott, hogy abból 6.000 forintot a II. rendű alperes, míg 84.000 forintot a II. rendű felperes köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni.

Az elsőfokú bíróság ismerte a sérelmezett közléseket, és az alperesi védekezéseket. Ismerte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § (1) bekezdését, a 2:43. § d) pontját, a Ptk. 2:45. § (1) bekezdését. A II. rendű alperesnek az I. rendű felperes irányában tett kijelentéseit azért tartotta a becsülethez fűződő személyiségi jogot sértőnek, mert azok olyan értékítéletek, amelyek túllépik a véleménynyilvánítás szabadságát, megfogalmazás módjuk indokolatlanul bántó. Rögzítette, hogy a negatív értékítélet önmagában nem jogsértő, azonban a II. rendű alperes cikkének sérelmezett részei önkényesek, ok nélkül becsmérlőek. Megállapította, hogy miután az I. rendű felperes által sérelmezett cikkrészletek a II. rendű alperes véleményét tartalmazták, ezért ebben a körben nincs helye bizonyításnak, mert arra csak tényállítás esetén kerülhet sor.

Mindezek miatt a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontja szerint a jogsértést megállapította, a b) pont értelmében pedig eltiltotta a további jogsértéstől a II. rendű alperest.

Nem tartotta azonban alaposnak az I. rendű felperesnek a jogsértés abbahagyására való kötelezés iránti keresetét, mert a II. rendű alperes jogsértő magatartása nem volt folyamatos.

Az I. rendű felperes által igényelt sérelemdíj körében a Ptk. 2:52. § alapján úgy foglalt állást, hogy az igényelt sérelemdíj nem volt eltúlzott. Az ítélezési gyakorlat alapján köztudomásúnak ítélte azt, hogy a közlés az I. rendű felperest magyarázkodásra kényszeríthette, környezete kellemetlen megjegyzéseket kaphatott. Azt is értékelte, hogy a II. rendű alperes jogsértése nem volt jelentéktelen súlyú.

A késedelmi kamat megfizetésére a II. rendű alperest a Ptk. 6:48.§ (1) bekezdése alapján kötelezte.

Az elsőfokú ítélet ellen a II. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a felperes keresetét a II. rendű alperessel szemben utasítsa el.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a beavatkozó védekezését nem vette figyelembe. A II. rendű alperes pernyertességének előmozdítását szolgáló nyilatkozat arra vonatkozott, hogy a beavatkozó a cikkben olyan véleményt közölt, amelyet az I. rendű felperes közszereplőként túrni köteles. Hivatkozott arra, hogy a bírói gyakorlat a hasonló jellegű közlések esetében a véleménynyilvánítás szabadságát a személyiségi joggal szemben előtérbe helyezi abban az esetben, ha a közléseknek legalább egy vékony ténybeli alapja van. A perbeli esetben a cikkben is hivatkozott és ahu internetes oldalon fellelhető cikk tartalmazza azokat az adatokat, amelyek figyelembevételével a beavatkozó a véleményét kialakította. Utalt e körben arra, hogy az önkormányzatnak a ... csoport mindössze havi 126.000 forintot fizet azon önkormányzati lakásokért, amelyekben a luxusapartmanokat kialakították. Azokat olyan összegért adják ki, hogy az árkülönbség 114-szeres is lehet. Köztudomású tényként hivatkozott továbbá arra, hogy ...ében normál, piaci, illetve tisztességes önkormányzati bérleti viszonyok között lehetetlen olyan áron bérleményhez jutni, mint amilyen bérleti díjat a ... csoport az önkormányzatnak a luxusapartmanokért fizet. Utalva a PK 12. számú állásfoglalásra, álláspontja az volt, hogy a logika szabályaival nem álltak nyilvánvalóan ellentétben és a beavatkozó által levont következtetések, az annak alapján kialakított értékítélete megfogalmazása során használt kifejezések nem voltak indokolatlanul bántóak vagy lekicsinylők. Hivatkozott arra is, hogy a sérelemdíj ezen túlmenően önmagában is eltúlzott és megalapozatlan, mert e körben az I. rendű felperes semmit sem bizonyított. Az elsőfokú bíróság is mindössze feltételezésekre hivatkozott e körben. Kiemelte, hogy az I. rendű felperes közszereplő, akinek a közvagyon profitorientált felhasználása során nyilvánvalóan számolnia kellett azzal, hogy negatív kritikát is megfogalmaznak vele szemben. Álláspontja szerint az átlagolvasó szempontjából a sérelmezett közlések összhangban állnak a kifogásolt bérleti díjakkal. A perbeli kifejezések elsősorban a figyelemfelhívást célozták a közvagyon védelme érdekében.

Az I. rendű felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy a sérelmezett mondat a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó kijelentés, ezért az elsőfokú bíróság megfelelő mérlegelés útján hozta meg az ítéletet. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság is rámutatott arra, hogy a negatív értékítélet önmagában nem jogsértő. A II. rendű alperes cikkének sérelmezett részei azonban önkényesek és ok nélkül becsmérleők. A kifejezések figyelemfelhívó jellege nem adhat okot és alapot az I. rendű felperes becsmérlésének legalizálására. Hangsúlyozta, hogy a bírói gyakorlat valóban széles teret enged a kritikai megnyilvánulásoknak, azonban az, hogy a közbeszéd során elszaporodtak a vulgáris kifejezések, nem támogatandó tendencia, ezért a perbelihez is hasonló sértő megnyilvánulások nem megengedhetők.

A fellebbezés alapos.

A másodfokú bíróság elsősorban azt rögzíti, hogy a felek között az nem volt vitás, hogy az I. rendű felperes által sérelmezett közlés vélemény, ezért az elsőfokú bíróság helyesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a valóság körében bizonyítás felvételének nincs helye. Az sem volt vitatott, hogy a II. rendű alperes az I. rendű felperes irányába negatív értékítéletet közölt. Azt kellett megítélni, hogy ez a közlés a véleménynyilvánítás alkotmányos kereteit átlépő, emiatt pedig a személyhez fűződő jogot sértő megfogalmazásban jelent-e meg.

A sajtóban megjelenő kritikai megnyilvánulások értékelése során a bíróságoknak az elsőfokú bíróság által helyesen ismertetett tételes jogi szabályokon - mely jelen perben nem is volt vitás - túlmenően az Alkotmánybírósági határozatok által kijelölt keretekre is figyelemmel kell lennie.

Az Alkotmánybíróság már korábban megfogalmazta, hogy a demokratikus társadalmak működésének egyik alapköve a vélemények szabad kifejtetősége, ezért is emelik ezen társadalmak a véleménynyilvánítás szabadságát alaptörvényi szintre. Az állam egy alapjog korlátozásának eszközéhez csak akkor nyúlhat, ha másik alapvető jog és szabadság védelme vagy érvényesülése, illetve egyéb alkotmányos érték védelme más módon nem érhető el. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog nem csupán alapvető alanyi jog, hanem e jog objektív, intézményes oldalának elismerése, egyben a közvélemény, mint alapvető politikai intézmény garantálását is jelenti. A szabad véleménynyilvánításhoz való jognak valójában igen kevés joggal szemben kell csak engednie, azaz a véleményszabadságot korlátozó törvényeket megszorítóan kell értelmezni. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. A véleménynyilvánítás szabadságának külső korlátai vannak csak; amíg egy ilyen alkotmányosan meghúzott külső korlátba nem ütközik, maga a véleménynyilvánítás lehetősége és ténye védett, annak tartalmára tekintet nélkül. Vagyis az egyéni véleménynyilvánítás, a saját törvényei szerint kialakuló közvélemény, és ezekkel kölcsönhatásban a minél szélesebb tájékozottságra épülő egyéni véleményalkotás lehetősége az, ami alkotmányos védelmet élvez [36/1994. (VI. 24.) AB határozat 1.1].

Rögzítette azt is, hogy véleményszabadság a kommunikációs jogok anyajoga, amely egyrészt az egyén önkifejezését, illetve személyisége szabad kibontakoztatását teszi lehetővé, másrészt az egyénnek a társadalmi és politikai folyamatokban való tevékeny és megalapozott részvételét biztosítja. Hangsúlyozta azt is, hogy az eltérő nézeteket, álláspontokat, elképzeléseket egymással ütköztető politikai vita a demokrácia sajátja. A vélemény elfojtása vagy napvilágra kerülésének megakadályozása nem teszi a véleményt meg nem születetté, és nem gátja valamely nézet elterjedésének. A társadalom szellemi gazdagodása a véleményszabadságtól is függ: csak akkor van esély a téves nézetek kiszűrésére, ha szabad és nyilvános vitákban ütközhetnek ellentétes vélekedések, és ha a mégoly szélsőséges nézetek is napvilágra kerülhetnek. A szólás szabadságának állapota a demokrácia fokmérője. Minél kevesebb korlátozás nélkül érvényesülhet a véleményalkotás és -nyilvánítás joga, annál biztosabb lábakon áll az alkotmányos demokrácia [8/2004. (V. 25.) AB határozat II. 1.1].

Mindemellett a határozatok alapján megállapítható, hogy a véleményszabadság nem korlátozhatatlan. Az Alkotmánybíróság szólásszabadság-értelmezésének kezdettől sarokköve volt az, hogy mások emberi méltósága a véleményszabadság korlátja lehet. Ezt az értelmezést támasztotta alá az Alaptörvény negyedik módosításával bekerült rendelkezés, mely szerint a véleménynyilvánítás szabadságának gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának megsértésére. Az Alkotmánybíróság a szólás- és sajtószabadság értelmezését, így a közszereplők bírálhatóságával összefüggő érveit is ennek tükrében dolgozta ki, és a magyar alkotmányos mércék felállítása során a jogvédelem minimális követelményeiként érvényesítette az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezményt értelmező EJEB joggyakorlatának szempontjait.

Mindezekre tekintettel a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban foglalta össze a közéleti megszólalások értékelési szempontjait, melynek során figyelemmel volt az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága gyakorlatára is. E szerint a sajtóban megjelenő szólások esetében elsősorban azt szükséges vizsgálni, hogy a közügyek megvitatása során hangzott-e el. Következő szempont a szólással érintett személye, mert a közügyekben eljáró politikusok tudatosan és elkerülhetetlenül kiteszik magukat annak, hogy az újságírók, illetve a szélesebb közvélemény egyaránt szoros figyelemmel

kövesse minden szavukat és cselekedetüket. Ugyanakkor a pártpolitikai vitákon túl a közösséget érintő egyéb kérdések megvitatásának szabadságát is különös erővel védi a véleménynyilvánítás Egyezményben biztosított joga. A hírnévrontó állítások megítélésében az érintett közszereplői státusza mellett, amely eltérő minőségű is lehet, a szóban forgó állítás közügyekhez kapcsolódó jellege is hangsúlyt kap, így még a közszereplésen kívüli esetek sem alkotnak egy csoportot. Más teszt alkalmazandó akkor, amikor egy magánszemélyt a közügyek vitatásával kapcsolatban ér rágalmazás, mint akkor, amikor ugyanannak a magánszemélynek a jóhírnevét közérdeket nem hordozó ügyben sértik meg. Annak ellenére tehát, hogy a közéleti véleménynyilvánítás fókuszában maguk a közügyek - nem pedig a közszereplők - állnak, a közügyek alakítóinak személyiségét érintő megnyilvánulások túlnyomó része szükségszerűen és elkerülhetetlenül a politikai véleménynyilvánítás védelmi körébe tartozik. Rögzítette, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő.

Ezen határozatában azt is rögzítette, hogy a Ptk. 2:42. §-ában foglalt emberi méltóság korlátozhatatlan aspektusa csak az emberi státuszt alapjaiban tagadó véleménynyilvánítások egészen szűk körében jelenti a szólásszabadság abszolút határát.

A személyiségvédelem akkor kerülhet előtérbe a szólás szabadságával szemben, ha az értékítélet a közéleti szereplőt nem a közügyek vitatása körében, nem közéleti tevékenységével, hanem magán- vagy a családi élettel kapcsolatban érinti. Indokolt lehet a polgári jogi felelősségre vonás abban a szűk körben is, amikor a megfogalmazott vélemény az érintett személy emberi státuszának teljes, nyilvánvaló és súlyosan becsmérítő tagadásaként már nem a Ptk. 2:43. §-ában foglalt nevesített személyiségi jogokba, hanem a 2:42. §-ban foglalt emberi méltóság korlátozhatatlan aspektusába ütközik.

Végül azt is rögzítette, hogy a közügyek vitatását szolgáló véleménynyilvánításnak az emberi méltóság védelmére tekintettel megállapítandó határait ezeken túl - például más személyek érintettsége esetén - szintén a joggyakorlatnak kell kialakítania {7/2014. (III. 7.) AB határozat [25]-[51], [57], [62]}.

A perbeli esetben a fenti összetett szempontrendszer alapján a másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az I. rendű felperes keresete a II. rendű alperessel szemben nem alapos.

Elsősorban azt hangsúlyozza, hogy a hasonló jellegű közlések megítélése során nem a szóhasználat vagy a szövegszerkesztési módszerek képezik a vizsgálat tárgyát, nem az írás minőségét véleményezi, mindamellett sem, hogy a közbeszédben és a sajtómegjelenésekben érzékeli a bekövetkezett változásokat.

A II. rendű alperes megszólalása nem vitásan egy aktuális közüggyel összefüggésben jelent meg. A köz érdeklődésére ugyanis joggal tart igényt minden olyan esemény, amely a köz javait érinti. Az önkormányzat tulajdonában álló, ráadásul műemléki védeltséget élvező ingatlan, az azzal való gazdálkodás, annak hasznosítása mindenképpen olyan téma, amelyben való megszólalás a véleményszabadság magasabb védelmét élvezi.

A felperes személye - mindamellett, hogy nem tekinthető politikai közszereplőnek - ezen ingatlannal összefüggésben jelent meg és nem indokolatlanul, hiszen a nevével jelzett gazdasági társaság hasznosítja a Budai Várban található, önkormányzati tulajdonban álló ingatlant. Azon üzlettel összefüggésben, amelyhez szorosan kapcsolódik ez az ingatlan - étterem és szálloda üzemeltetése - a felperes önként vállalt közéleti szerepet, nyilvánult meg a sajtó nyilvánossága előtt is, mely tényről a bíróság hivatalos tudomással rendelkezik.

E két ok miatt a perbeli közleménnyel összefüggésben a felperes csak a Ptk. 2:44. § alapján kereshet személyiségi jogvédelmet, azaz csak abban az esetben sérelmezheti a II. rendű alperes véleményét, amennyiben az az emberi méltóságot sértő, azonban a pusztán a becsület megsértésére alkalmas közlemény nem eredményez jogsértést, amennyiben az a közügyek vitatásához szükséges és arányos mértéket nem lépi túl.

A II. rendű alperes közleményét a PK 12. számú állásfoglalás alapján ezen szempontok szerint vizsgálva az állapítható meg, hogy a ...hu internetes hírportálon megjelent - és a II. rendű alperes cikkében is ismertetett - adatok fényében az I. rendű felperes személyére vonatkozó negatív értékítéletet alakított ki. Ennek megfogalmazása során társadalmilag elfogadott, de kirívóan negatív tartalmat hordozó kifejezéseket használt. Ez az alapul fekvő tények tükrében indokolatlannak nem tekinthető, és kifejezőmódjában sem irányult a felperes emberi mivoltának megkérdőjelezésére, megalázására. Mindössze felháborodásának adott hangot, amely akkor sem jogsértő, ha alaptalan indulat, mert az arányosság követelményét nem haladja meg. Ebben az esetben a közügyek vitatásához szükséges mérték csak oly módon értelmezhető, hogy az alperesi közlemény ezzel a témával összefüggő, azt nem meghaladó volt. A felperest kizárólag a bérleti szerződésekkel összefüggésben, üzletemberi magatartásával összefüggésben minősítette, nem vonta be magánéletét, legbensőbb ügyeit.

Mindezekre tekintettel, miután a másodfokú bíróság megítélése szerint a II. rendű alperes a véleménynyilvánítás alkotmányos határait nem lépte át, az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett részben a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A perköltség viseléséről a Pp. 239. § utaló szabálya alapján a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel arra, hogy a II. rendű alperes csak a fellebbezési eljárásban terjesztett elő érdemi védekezést, amely eredményre vezetett, a II. rendű alperes érdekében beavatkozónak pedig az elsőfokú eljárás során perköltsége nem merült fel. Az ügyvédi díj mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján döntött. Ennek során arra volt tekintettel, hogy az elsőfokú bíróság a II. rendű alperest 6.000 forint illeték megfizetésére kötelezte, melynek viselésére az elsőfokú ítélet megváltoztatása miatt az I. rendű felperes köteles ugyan úgy, mint a II. rendű alperes sikeres fellebbezésére tekintettel a fellebbezési illeték viselésére is.

Budapest, 2019. január 30.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró